

De hele wereld in één klasje: “Hier worden vriendschappen gesloten voor het leven”

Vandaag om 05:42

door

Tuly Salumu

De hele wereld in één klasje: “Hier worden vriendschappen gesloten voor het leven”

Laurien Eylenbosch (staand) heeft bijna de hele wereld in één klas: “Mijn studenten zijn supersedreven. Sommigen staan om 4.30 uur op om hier op tijd te geraken.” FOTO: FVV

GENT - Een groot tekort aan verpleegkundigen in Vlaanderen? Niet als het afhangt van het Instituut voor Verpleegkunde Sint-Vincentius in de Molenaarsstraat. Daar worden al acht jaar lang leerlingen van overal ter wereld tot verpleger opgeleid. Met soms hilarische taferelen tot gevolg. “Een rusthuis? Dat bestaat bij ons niet.”

Een schoon project is het, in IVV Sint-Vincentius. Politieke vluchtelingen, alleenstaande moeders of kansarme tieners die verpleegkundige willen worden maar nog onvoldoende Nederlands spreken of laaggeschoold zijn, krijgen de kans om hun kennis bij te spijkeren in de klas Zorg-portaal van Laurien Eylenbosch. Samen met de VDAB en een hecht team van leerkrachten leidde Eylenbosch al mensen van zestig nationaliteiten op.

Broodnodig, want de sector kampt met een groot tekort aan verpleegkundigen. In september stonden meer dan duizend vacatures open. “De leerlingen krijgen anderhalf jaar extra lessen Nederlands, rekenen en andere vaardigheden”, vertelt Eylenbosch. “We kijken naar hun gezinssituatie en proberen hen zelfredzamer te maken. Daarna is het de bedoeling dat ze doorstromen naar de reguliere opleiding.”

Enorme verrijking

Van Polen over Ghana tot Tunesië en Afghanistan: de hele wereld zit bij Eylenbosch in de klas. “Ook voor mij is dat een enorme verrijking”, zegt ze. “Wat voor ons een evidentie is, is dat niet voor anderen. Vorige week moest ik bijvoorbeeld het concept euthanasie uitleggen. Hetzelfde met rusthuizen. Dat kennen sommige culturen gewoonweg niet.”

Die multiculturele mix levert soms grappige situaties op, vooral als de studenten op stage gaan. “We begrijpen niet altijd alles”, legt Mariama (32) uit Guinea uit. “In de klas leren we vooral standaardtaal. Eén keer riep een patiënte me: Meske! Meske! Ik dus op zoek naar een mes. Bleek dat ze gewoon meisje wou zeggen.”

De hele wereld in één klasje: “Hier worden vriendschappen gesloten voor het leven”
“Meske! Meske! riep een patiënte. Ik dus op zoek naar een mes. Blijkt dat ze gewoon meisje bedoelde.” FOTO: FVV

De Afghaanse Haseena (25) maakte het ook mee: “Toen ik tegen een patiënte zei ‘Kom hier, ik ga je binnen wassen’, schoot die in paniek. Ik bedoelde haar benen, natuurlijk.”

“Ik ruimde in het rusthuis onmiddellijk de borden af, ook als anderen nog niet klaar waren met eten”, vertelt Xuen (29). “In mijn thuisland Vietnam is dat een teken van properheid en respect. Maar hier is dat dus ongeleefd.” (lacht)

Ambiance

Karina (19) is dan weer verbaasd over de technologische snufjes in rusthuizen. “Een tillift, dat kennen we in Indonesië niet.”

Eylenbosch glundert. “Ik geef ook les in het reguliere traject, maar in deze ambiance sta ik het liefst. De studenten zijn supergedreven. Sommigen staan om 4.30 uur op om hier op tijd te geraken. Ze sturen een kaartje als ik ziek of jarig ben en soms organiseren we etentjes. Hier worden vriendschappen gesloten voor het leven.”